

РЕШЕНИЕ

№ 33582

гр. София, 14.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4666** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Р. Х., гражданин на А., чрез адв. Л. срещу Решение № 3074/10.04.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният орган е постановил решението при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на доказателствата по делото. Твърди се, че ситуацията в А. е по-ужасяваща от всякога. Ислямска държава не е прекратила активността си, правата на жените се ограничават системно, а административният орган не е обсъдил обстановката в контекста на изложеното от молителя и неговата бежанска история. Административният орган в разрез с принципа за най-добрия интерес на детето коментира и анализира превратно подадената от него молба за откриване на производство по Регламент (ЕС) №604/2013г. за събиране със сестра му на територията на Л.. Към датата на подаването ѝ Р. Х. е непридружен непълнолетен по смисъла на закона и както такъв има право и е в негов интерес да расте и живее със семейството си.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се представлява от адв. Л.. Поддържа жалбата. Представя писмена защита.

Ответникът - Председателят на ДАБ се представлява от юрк. К.. Постъпили са писмени бележки

на 23.06.2025г.

СГП не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Р. Х., [дата на раждане] , гражданин на А., таджик по народност, мюсюлманин – сунит първоначално е регистриран в РПЦ - [населено място] като непридружен непълнолетен по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗУБ. Съгласно чл.25, ал.1 от ЗУБ му е определен адвокат от НБПП с Решение №82/2025г., който да го представлява в административното производство. В хода на производството молителят е навършил 18 години и към момента на изготвяне на решението на председателя на ДАБ лицето е пълнолетно. Подал е молба за международна закрила, като е представил копия на паспортите на своите родители, документ относно брака на сестра си и нейния съпруг, документи, удостоверяващи военната кариера на неговия зет, налични са и епикризи от УМБАЛСМ Н.И. Пирогов от 03.07.2024г. и от МБЛНП „Св. Н.“ от 11.12.2024г. При проведеното интервю с молителя на 18.06.2024г. той заявява, че е напуснал държавата си на произход нелегално 10 дни след идването на м власт на талибаните и е влязъл нелегално в И., където останал 5-6 месеца. От там преминал нелегално в Турция, където пребивавал около две години, след което влязъл на територията на Република България, където подал молба за международна закрила за пръв път. Разказва, че има четири братя и три сестри, семейството му се намира в А.. Живял при една от сестрите си, която нямала свои деца, нейният съпруг бил началник на сигурността в провинция Д. и когато ситуацията със сигурността в А. се влошила зет му и сестра му напуснали страната, а след тях и той. Смята, че животът му в А. е в опасност, тъй като живеел със сестра си и нейният съпруг, който бил началник на сигурността хората са си мислели, че той им е дете. Сестра ми С. Х. се намира от година и половина в Л. и е в процедура по предоставяне на международна закрила, с нея редовно се чува по телефона и е подал молба да се съберат законно.

Въз основа на подадената молба с разпореждане от 18.06.2023г. на интервюиращия орган при ДАБ е образувано производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила на чуждия гражданин. С решение №13800/27.11.2024г. на решаващ орган на ДАБ на кандидата е отказано прехвърлянето му във Великото херцогство Л., решението му е връчено и влязло в сила.

На 06.12.2024г. с кандидата е проведено ново интервю по време на което той мотивира молбата си за закрила с причини от личен характер, като посочва, че неговият живот, както този на сестра му са били в опасност, заради работата на съпруга й като командир преди да дойдат талибаните. Учил е до седми клас, не е работил, живял е със сестра си, която има брак от 14 години, причината е, че собственото му семейство е многодетно и бедно.

С оспореното в настоящото производство Решение № 3074/10.04.2025г. Председателят на ДАБ-МС, на основание чл. 75 , ал. 1, т. 2 и 4, вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Р. Х.. Приел е, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Счел е, че сирийският гражданин не е направил релевантни

твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. АО е приел, че чужденецът не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер. Чужденецът не изтъква никакви лични опасения от преследване в страната си на произход. Не прави и твърдения, релевантни с нормата на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, не е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си на произход и реално не е посочил никакви основателни опасения от преследване. Съобразена е от административния орган разпоредбата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, като е разгледана във връзка с тълкуванията, дадени в решение на СЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г. , че хипотетичните опасения на молителя, че може да бъде мобилизиран не са основания на същия да се предостави международна закрила, тъй като тази вероятност не обосновава автоматично наличие на реална заплаха от преследване. Искането му за статут е отхвърлено като неоснователно. С цел установяване на обстановката в държавата по произход е цитирана Справка вх. № МД-02-120/07.03.2025г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ, която е приложена по делото. Прието е, че посочената от молителя причина, а именно евентуални проблеми с талибаните във връзка със заеманата от неговия зет длъжност „военен“ не е по причина на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и затова не се оценява като релевантен за предоставяне на статут на бежанец мотив. Прието е за достоверно твърдението на кандидата за заеманата от зет му длъжност в полицията на А., но въпреки това не са открити данни, че чужденецът е напуснал родината си, поради преследване или да е бил заплашван.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи

доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Изложеното определя спора като материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че при проведеното с жалбоподателя интервю не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, са напълно обосновани. Молителят изрично не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект, на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. Такива заплахи не са били отправяни и към семейството му. Основният мотив, който кандидатът за закрила изтъква за напускането на А. е, че съпругът на сестра му, при която живеел е работил за полицията на А., преди на власт да дойдат талибаните. Не се установява на оспорващия да са били нарушени основни човешки права, до такава степен тежки по своето естество или повторяемост, за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми.

На следващо място, правилно е прието, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Няма основания да се

приеме, че жалбоподателят е напуснал А., поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визиращи в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в А., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение и която не променя изводите на административния орган, направени с решението за отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Председателя на ДАБ.

В хода на административното производство правото на защита на непридружения непълнолетен молител не е било нарушено, назначен му е адвокат от НБПП на основание чл.25 от ЗУБ, който да го представлява пред административния орган и който е продължил осъществяваната правна помощ с оспорване на постановеното решение за отказ пред съда.

От представената актуална справка с вх. № МД-02-530/30.09.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ във връзка с общото положение в А. се установява, че талибаните продължават да поддържат и консолидират властта в А.. Това създава период на относителна липса на въоръжен конфликт. Видно от информацията в т. 3 от справката „Отношение на талибаните към лица, свързани с предишното правителство става ясно, че след превземането на властта талибаните обявяват на първата си пресконференция обща амнистия, като казват, че са помилвали „всички, които са воювали срещу тях“. Талибаните призоваха държавни служители да възобновят работата си; съобщават се случаи, при които са използвани заплахи или натиск в тази насока. Съобщава се, че повечето мъже служители в държавните министерства са се върнали на работа. Жените държавни служители не са били помолени да възобновят работата си, с изключение на някои позиции, за които е оценено, че мъжете не могат да заместят жените, включително работници в образованието и здравеопазването, както и позиции в паспортни и пощенски служби и на международното летище в К....През пролетта на 2022г. талибаните създадоха комисия за връщане, за да улеснят връщането на политически и военни личности в изгнание. Няколко бивши високопоставени лица са се върнали в страната. В общи линии талибаните успяват да защитят институциите и инфраструктурата на публичния сектор на А., включително неговия апарат за сигурност. Повечето държавни институции запазват своите служители и продължават да предоставят разумно ниво на услуги.

Най-важната институция, която талибаните успяват да защитят е Централната банка. По време на талибаните на действащия управител на банката е дадена добра степен на независимост и му е позволено да работи в тясно сътрудничество с национални и международни съветници за защита на валутата на А.. В резултат на това местната валута бързо възстановява голяма част от

стойността си много международни и регионални валути и новоотпечатани банкноти бързо бяха донесени от Полша, за да циркулират на местния пазар. Талибанското правителство също така успява да наеме почти 100 000 млади мъже в националната армия и до 180 000 в националната полиция през изминалата година. Разбира се, много от тях бяха са бивши талибански бойци, макар че не всичките са.

Според Международната кризисна група спорадичният характер на репресиите и относително ниският им брой предполагат, че талибаните не са имали „общонационална политика за преследване на всички бивши правителствени служители“. Тази информация беше потвърдена от международния журналист, който заяви, че ако талибаните са извършили организирана кампания за отмъщение за убийството на бивши войници, броят на смъртните случаи би бил много по-голям. Талибаните твърдят, че нарушенията на амнистията са извършени поради лична неприязън, а не поради политика на правителството. Експертни източници подчертаха, че е било трудно да се разберат мотивите зад убийствата, особено когато се вземе предвид това, което беше описано като съществуваща „култура на отмъщението“. Освен това има достоверни съобщения, че най-важното нещо за талибаните е хората да са им лоялни днес, а не тяхната вярогност отпреди превземането на властта. Талибаните също така декларираха, че искат служители от бившата афганистанска национална армия (А.) да се присъединят към техните редици и започнаха кампании за набиране на бивш персонал of ANDSF. Така че някои бивши членове на ANDSF се присъединиха към талибаните.“

По изложените съображения, издаденото решение за отказ се явява постановено от компетентен орган и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, не са налице фактически и правни основания за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут на жалбоподателя, гражданин на А. и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 АПК, АССГ, 11 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Х., гражданин на А., чрез адв. Л. срещу Решение № 3074/10.04.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: